

Ali Babacan- 18 Şubat 2025 Grup Toplantısı

Kıymetli Genel Başkanlarımız,

DEVA Partisi'nin, Gelecek Partisi'nin ve Saadet Partisi'nin değerli yöneticileri,
milletvekillerimiz,

Kıymetli teşkilat mensuplarımız,

Sivil toplum kuruluşlarının ve meslek örgütlerinin değerli temsilcileri,

Şefli Koçsarlar Derneği'nin değerli yöneticileri, mensupları,

Kıymetli basın mensupları,

Ekranları başında ve bizleri bu salonda izlemekte olan değerli konuklar,

Hepinizi saygıyla, sevgiyle selamlıyor,

Yeni Yol Grup'unun haftalık grup toplantısına hoş geldiniz, sefalar getirdiniz
diyorum.

Sözlerimin hemen başında dün gece UEFA Şampiyonlar Ligi'nde rakibi
Juventus'u 5-2 yenen Galatasaray'ın tüm oyuncularını, yönetimini ve teknik
heyetini tebrik ediyorum.

Bu başarıyı, bundan sonra bu ligde yapacakları diğer karşılaşmalarda da
devam ettirmelerini gönülden temenni ediyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Başı rahmet, ortası mağfiret, sonu ebedî kurtuluş olan mübarek Ramazan
ayına bir kez daha kavuşmanın bahtiyarlığını yaşıyoruz.

Bu mübarek ay vesilesiyle; milletimize huzur, ülkemize bereket, insanlığa
barış temenni ediyorum.

Tutacağımız oruçların, edeceğimiz duaların kabul olmasını niyaz ediyorum.

Rabbim birliğimizi ve dirliğimizi daim eylesin. (...)

Ramazan, nefsi terbiye etmektir.

Ramazan, halden anlamaktır.

Ramazan, soframızdaki nimetin kıymetini bilmek; komşumuzun sofrasında bir eksik varsa onu tamamlamaktır.

Maalesef bugün ülkemizde milyonlarca aile iftar sofrasını kurarken hesap yapmak zorunda kalıyor.

Emeklimiz, asgari ücretlimiz, dar gelirli vatandaşımız hayat pahalılığı, gıda fiyatları karşısında çaresiz.

Bakın, OECD verilerine göre 2025 yılında gıda enflasyonunun en yüksek olduğu ülke Türkiye oldu.

2026'nın ocak ayında yıllık gıda enflasyonu yüzde 31,7 olarak kaydedildi.

Bir yılda tam yüzde 31 artış.

Üç yıllık bir enflasyonla mücadele programı. Bunun karşılığında enflasyonun, gıda enflasyonunun inebildiği nokta yüzde 31,7.

Bu ne demek biliyor musunuz?

Bu, sofradaki ekmeğin küçülmesi demek.

Bu, anne-babaların pazarda fileyi dolduramaması demek.

Bu, emeklinin etiketlere bakıp, sessizce uzaklaşması demek.

Bu, kalabalık iftar sofralarının küçülmesi, bolluğun yerini yokluğa bırakması demek.

Bakın, yine bir OECD verisinden bahsedeceğim.

Gün aşırı da olsa sofrasında et, tavuk ya da balık getiremeyen, tüketemeyen, hanelerin oranına bütün OECD ülkelerinde bakılıyor, ölçüm yapılıyor ve ülkeler sıralanıyor.

Ve maalesef Türkiye bu listenin en dip noktasında yer alıyor.

Oran tam %40.

Yani, ülkemizde her 10 haneden 4'ü gün aşırı dahi olsa parası yetip sofrasına et, tavuk veya balık koyamıyor.

Ve her sene durum daha da kötüleşiyor.

Bu verdiğim %40 oranı bugüne kadar kötüleşe kötüleşe geliyor. Yıldan yıla bu oran artıyor.

Gerçekten çok acı.

Bir zamanlar bereketiyle, üretimiyle, kendi kendine yetebilme gücüyle anılan bu güzel ülke, bugün yokluğun yoksulluğun esiri haline geldi.

Hepimiz ilkokula giderken, ortaokula giderken o hayat bilgisi derslerinde hep öğretilirdi, değil mi? "Türkiye gıda açısından kendi kendine yeten bir ülkedir." denilirdi.

Bugün o Türkiye'den eser yok maalesef.

Yine geçen hafta TÜİK'in açıkladığı 2025 yılı tarım üretimi verileri de tabloyu olduğu gibi ortaya koyuyor.

2025'te değerli arkadaşlar, gerçekten tarımda büyük bir çöküş yaşamışız. Çok büyük bir çöküş.

Rakam rakam söylüyorum şimdi:

Bir önceki yıla göre;

2025'te buğday üretimi %13 oranında azalmış;

Arpa üretimi %25 oranında azalmış;

Çavdarda azalış %20;

Yulafta azalış %26;

Bakın bunlar aynı zamanda yem bitkisi, değil mi? Arpa diyoruz, yulaf diyoruz. Yem bitkisi bunlar.

Gelelim yağlı tohumlara;

Soyadaki üretimi %17 azalmış;

Ayçiçeği üretimi ise %11 azalmış.

Meyve veya içecek, baharat üretiminde kullanılan bitkilerde azalış ise tam %30!

2024'ten 2025'e %30 bir azalış var.

Ben tam bir yıldır Yeni Yol Grubunu kurduk kuralı bu kürsüden haykırıyorum:

“Bu iktidarın bir tarım politikası yok” diyorum.

"Çiftçimiz üretmiyor, üretemiyor" diyorum.

Eskiden “Bu topraklar bizi doyurur, bize yeter” denirdi.

Evet, Avrupa'nın en büyük topraklarına sahibiz. Avrupa'nın en büyük tarım alanlarına sahibiz.

Ama çiftçimiz "Ekmesek daha iyi." diyor. "En azından zarar etmem" diyor.

"Ne kadar çok ekiyorsam o kadar çok zarar ediyorum." diyor.

Türkiye bunu hak etmiyor arkadaşlar.

Bu ülke yoklukla anılacak bir ülke değildir.

Bu millet çaresizlikle sınanacak bir millet değildir.

Bakın biraz önce değerli Genel Başkanımız söyledi; Avrupa'nın en genç nüfusu da bizde, değil mi?

Siz en büyük topraklarına sahip olun, Avrupa'nın en büyük tarım alanlarına sahip olun, en genç nüfusuna sahip olun ama tarımsal üretimde sürekli geriye, geriye, geriye gidin.

Bu tamamen bir kötü yönetimin neticesi, başka bir şey değil.

Bir beceriksizliğin neticesi, başka bir şey değil.

Evet, Ramazan ayı sabır ayıdır.

Ancak, sabretmek, bu iktidarın sebep olduğu yokluğa, yoksulluğa razı olmak değildir.

Ramazan paylaşmayı öğretir; adaletsizliğe susmak demek değildir.

Bu ülkede hiç kimse, iftar sofrasını kurarken “Acaba yarın nasıl iftar yapacağım?” korkusunu yaşamamalı.

Söylemekten dilimizde tüy bitti, ama iktidardakiler anlamıyor, anlamak istemiyor.

2026 bütçesinde faize ayrılan para tam 2 trilyon 742 milyar, değil mi?

Tarıma ayrılan destek ise yalnızca 168 milyar lira.

16 kattan fark var, 16 kat.

Çiftçimize verilen destekle faizi mukayese ettiğinizde 16 kat fark var.

Türkiye'deki milyonlarca çiftçiye, üreticiye, hayvancılıkla uğraşan bütün vatandaşlarımıza verilen desteğin tam 16 katı bu yılın bütçesinde şu anda faiz ödeniyor.

Faizle mücadele edeceğim diyen, seçimlere giderken, 2023 seçimlerinde "Faizi indirdik, daha da indireceğiz." diye milleti aldatan bu iktidar, üreticiyi değil, faizi büyüttü.

Dünyanın en yüksek faizine bu ülkeyi mahkûm etti.

Çiftçiyi desteklemiyor, faizli borç düzenini destekliyor şu anda.

Sonra dönüp millete diyorlar ki: "Enflasyonla kararlılıkla mücadele ediyoruz."

Takılmış plak gibi.

Şöyle bir Sayın Erdoğan'ın konuşmalarını bir inceleyin. Son bir yılda en az yirmi kere, otuz kere bunu söylemiştir. "Enflasyonla kararlılıkla mücadele edeceğiz."

Bu nasıl mücadele ya?

İşte indiremiyorlar, olmuyor.

Bu yılın sonunda bile enflasyonun %20'nin altına inemeyeceğini Merkez Bankası ilan etti geçen gün.

2023 seçimlerinden bu yana dört yıl geçmiş, dört yıl.

Çiftçiye verdiği desteğin 16 katını faize veren bir iktidar enflasyonu düşüremez.

Çünkü bunlar enflasyonun sebebini teşhis edemedi arkadaşlar.

Hala anlamadılar.

Zannediyorlar ki faizi yükseltiriz, o da enflasyonu düşürür. Olmadı, olmuyor.

Siz önce bir şu tarıma desteği bir artırın;

Bugün Türkiye'de eğer hayvancılıkta, tarımda sorun varsa, eğer bizim Türkiye içindeki gıda fiyatları bu kadar yüksekse, bunun en önemli sebebi maliyet artışıdır ve devletin tarıma yeteri kadar desteği vermemesidir.

Türkiye niye başka ülkelerden harıl harıl canlı hayvan ithal ediyor, et ithal ediyor?

Niye en temel mısır gibi, pamuk gibi ürünleri niye ithal eden bir ülke haline geldik?

Çünkü başka ülkelerin devletleri çiftçisine bizden daha çok destek veriyor.

Onun için o ülkelerde ucuz bunlar.

Bizim çiftçimiz eğer ayakta kalacaksa, çiftçimizi koruyacaksa, Türkiye'de tarım eğer yaşayacaksa, bunun tek yolu tarıma verilen desteğin artırılmasından geçiyor.

Bugün Avrupa'nın kendi çiftçisine verdiği desteği Türkiye vermiyor.

Hesap çok basit ya, inanın çok basit. Bu ülkede enflasyonu düşürmek istiyorsanız çok çok basit:

Polatlı'daki çiftçi Hasan Amca'ya sorun, Çumra'daki Çiftçi Ahmet Amca'ya sorun; Bunun hesabını kitabını sizin önünüze on dakikada koyar.

Ya şöyle bir elektrik faturası zarfının arkasını ters çevirir, size üç kalemde anlatır bu enflasyonun nasıl düşeceğini.

Çiftçiye desteği artır, böylece üretim maliyetleri düşecek.

Üretim maliyetleri düşünce tarım fiyatlarında, gıda fiyatlarında nasıl düştüğünü göreceksiniz ya.

Bu ülkede bakın, karkas etin fiyatı 14 liradan 16 liraya çıktı diye biz zamanında Ekonomi Koordinasyon Kurulu'nu olağanüstü toplantıya çağırdık. "Arkadaş nasıl olur?" dedik ya.

Bizim yıllık enflasyon, bakın aylık değil, yıllık enflasyon inmiş, yüzde 6'ya-7'ye, bir anda bu fiyatın artışı niye oldu?

“Devletin acaba destek sistemi mi yanlış, başka ülkeler başka bir şeyler mi yapıyor? Ya da bilmediğimiz bir alanda bir maliyet sığradı da oradan mı fiyat etkilendi” diye hemen meseleyi masaya yatırdık. “Ne oluyor?” Dedik.

Bakın arkadaşlar, enflasyonu düşürmek istiyorsanız sektör sektör çalışacaksınız.

Öyle tembellik yok. “Ben faizi artırırım, yan gelir yatarım, bakarım enflasyondan nasıl düşer.” Yok olmuyor.

Tarımmış, tekstilmiş, elektronikmiş, beyaz eşyamış, madencilikmiş, tek tek çalışacaksınız arkadaş, çalışacaksınız ya. Gece 12’ye kadar, 1’e kadar, 2’ye kadar çalışacaksınız. İşiniz bu.

Bütün sektörlerle konuşacaksınız.

“Arkadaş sizin derdiniz nedir? Bir anlatın hele! Hangi ülke size daha çok rakip? Hangi ülkeyle sıkıntı yaşıyorsunuz? Hangi ülkeye mal satamaz hale geldiniz? Hangi ülkenin sizin pazarınıza sattığı mallar sizi sıkıntıya sokuyor? Biz hangi teşviği verebiliriz, hangi desteği verebiliriz?” Çalışacaksınız.

Şu anda sektör sektör bir politika duyuyor musunuz? “Tekstille oturduk, şunları konuştuk” diye duyuyor musunuz?

Madencilikte üretim azalıyor, ihracat azalıyor. Çağırıp madencileri bir dinlediniz mi? “Arkadaş sizin derdiniz nedir?” dediniz mi?...

Bunlar “hangi sektörü nasıl yolacağız” derdinde inanın ya!

Hangi sektörü nasıl kurtaracağız değil, hangi sektörde para var, hangi sektörde imkân var, hangi sektörden vergiyle, cezayla ya da gayrimeşru yollarla para toplayacağımızın derdindeler bunlar.

Görüyoruz arkadaşlar, görüyoruz.

Şu andaki iktidarın önceliği üretim falan değil. Bunların önceliği para ile para kazananları memnun etmek.

Çünkü etrafındaki menfaat şebekesi öyle bir şebeke. Hepsi parayla para kazananlar.

Dikkat edin, alın teriyle helal kazanç peşinde olanlar artık iktidarın, iktidardakilerin yanına yaklaşamıyor.

Çünkü, oralarda rant yok, oralarda menfaat yok. Helal kazanç var, alın teri var. Onlar artık iktidara ulaşamıyor, derdini anlatamıyor.

Ve ne yazık ki yanlışta ısrarın bedelini milletçe ödüyoruz.

Türkiye'nin kaynakları; rantı büyütmek için kullanılıyor şu anda.

İşte bugün bu salona gelen arkadaşlarımızın çoğu trafik sebebiyle geç kaldı, değil mi?

Niye trafik Ankara'da bu hale geldi?

E siz aynı metrekareye, aynı kilometre kareye on kat yerine yirmi kat, otuz kat izin verirsiniz, bunun rantına da üç beş kişi ulaşırsınız, aynı altyapıya bir kat değil, iki kat, üç kat nüfusu yığarsanız bu şehrin altyapısı bunu kaldırmaz ya.

Üç beş kişi para kazansın imar değişiklikleri diye milyonlarca Ankaralı şu anda trafikte sıkışıp kalıyor.

Böyle bir şey olmaz.

Bakın Arkadaşlar,

Tam on yıldır söyleye söyleye dilimizde tüy bitti.

Bu imar rantları var ya, imar rantları, bu haksız kazanç var ya, hem ekonomide kaynakların tamamen adaletsiz dağılmasına sebep oldu, şehirlerimizi çirkinleştirdi, beton yığınına çevirdi pek çok semtimizi ama aynı zamanda şehirlerimizde trafik sorununu da zirveye çıkarttı.

Gerçekten arkadaşlar, ülke kötü yönetiliyor ya.

Merkezi hükümetten bahsediyoruz da belediyelerin bu işte suçu yok mu? Fark etmiyor ha. İktidarmış, ana muhalefet belediyesiymiş fark etmiyor.

Mesele rantsa hemen paylaşım mekanizmaları kuruluyor.

Mesele birilerinin cebiyse hemen benzer sistem, benzer uygulamalar devreye giriyor.

Bakın arkadaşlar, şimdi size bu meşhur 200 liramızın bugün itibarıyla geldiği hali şöyle bir hatırlatmak istiyorum.

Yıl 2009. Bu 200 lira tedavüle çıktığında tam 132 dolar ediyordu.

Yani şu anda en yüksek dolar k      ne kadar? 100 dolar değil mi? 100 doların üzerinde k      bulamazsınız. Belki euroda var ama onu da şimdi azaltıyorlar. Kara parayla uğraşmak için onu da 100'e indirecekler. Dolarda 100.

100 dolardan fazla bir banknot yok dünyada.

Bizim bu 200 liramız çıktığı zaman tam 132 dolar ediyordu.

Yerli ve milli paramızın şerefini koruduğumuz yıllardı o yıllar.

Şu anda ne kadar ediyor? 4,5 dolar.

132 dolardan inmiş 4,5 dolara.

En büyük para birimimiz şu anda 5 dolar bile etmiyor.

Bir banknot d     n  n...

  zerindeki rakam aynı. Ama itibarı erimiş gitmiş.

2009'da bu 200 lirayla doldurabildiğiniz alışveriş sepetine, aynı sepetine doldurabilmek istiyorsak, TÜFE endeksine göre baktığımızda tam 4500 lira harcamamız gerekiyor.

Ancak bu 20 liranın doldurduęu sepet bugün 4500 liraya dolabiliyor.

Bu ne demek biliyor musunuz?

Sadece Türk lirası değer kaybetmedi.

Vatandaşın emeiği değer kaybetti. Vatanda  ımızın alın terinin değeri dışı.

Üretim değer kaybetti.

Yılların birikimi, tasarrufu değer kaybetti.

Bir ülkenin parası, o ülkede güveninin aynasıdır.

Biz yıllarca ne dedik?

Merkez Bankası bağımsız olacak dedik.

      Merkez Bankası'nın yeg  ne görevi bu milletin parasının değerini korumaktır   dedik.

“İktidarın talimatıyla parayı pula çevirmemeli Merkez Bankası” dedik.

Bugünkü iktidarın talimatıyla 800 milyar liralık karşılıksız parayı basıp siz kur korumalı mevduat sahiplerine öderseniz bu ülkede enflasyon düşmez dedik.

800 milyar karşılıksız para bastılar arkadaşlar, tek bir yılda.

Neymiş? “Kur Korumalı Mevduat” diye ucube bir sistem ki yeni ekonomi yönetimi bakın uğraştı, uğraştı, üç yılda zor kurtuldu ya.

Çıkıp soruyorlar mı: Peki bunu başımıza kim bela etti? Kim uydurdu bu kur korumalı mevduatı?

Aynı iktidar, aynı iktidar, başkası değil.

Para politikası öngörülebilir olacak dedik.

Ekonomide istikrar olacak dedik.

Güven kaybolursa, para değer kaybeder dedik;

Para değer kaybederse, bütün toplum fakirleşir dedik.

2018 seçimlerinden sonra bunlar ne yaptı? Damat kayınpeder el ele verdiler, saçma sapan politikalarla enflasyonu patlattılar, piyasayı öngörülemez hale getirdiler.

O gün bugündür üreticiyi de tüketiciyi de belirsizliğe mahkûm ettiler.

İsyan büyüyor arkadaşlar:

İhracatçılar Meclisi Başkanı dayanamadı, ne dedi?

Artan hammadde maliyetleri ile kur-enflasyon farkının Türkiye’yi pahalı bir üretim merkezi haline getirdiğini söyledi.

Eskiden hele hele bu tür iş örgütlerinden pek bir şey duymazdık, duyamazdık. Ama artık isyan ortada.

Hammadde pahalı.

Enerji pahalı.

Finansman pahalı.

Fakat, döviz kuru bastırıldığı için ihracatçımızın satış fiyatı maliyeti kurtarmıyor.

İhracatçılarımız perişan.

Arka arkaya fabrikalar kapanıyor bu ülkede.

Yüz binlerce insan işsiz kalıyor.

Ve inanın, şu andaki ekonomik model sürdürülebilir değil.

Bir dönem “rekabetçi kur” dediler, hatırlayın. Sadece kuru yükseltmekle ihracatın artacağını sandılar. Olmadı.

Yanıldılar.

Bu kez kuru baskıladılar, enflasyonu düşüreceğiz dediler.

Ama sonuçta ne enflasyon düştü, ne de maliyetler kontrol altına alınabildi.

Türkiye ekonomisi bir deneme tahtası değil ya. Dene yanıl, dene boz...

Burası bir deney laboratuvarı değil, bu ülkenin vatandaşları da sizin kobaylarınız değil.

Şu 2018'den bu yana bir bakın.

2018'den, yani başkanlık sistemi başladığından güne bu yana bir bakın ya.

Bütün yetkinin tek elde toplandığı günden bu yana bir bakın.

Her şey yapboz.

Sadece ekonomide mi? Dış politikada da yapboz.

Sen Mısır devlet başkanına “hain” de, sonra sarıl, kucakla “kardeşim” de.

Ne oldu da ilişkiyi bozdun, ne oldu da düzelttin? Bir hele anlat ya.

Yok, hesap verme alışkanlığı da yok.

Suudi Arabistan Velihaht Prensi'ne “katil” de, üç gün sonra git kucaklaş, “kardeşim” de, para iste.

Birleşik Arap Emirlikleri'ne "Sen 15 Temmuz'u finanse ettin" de, "Sen benim düşmanımsın" de. Ertesi gün dön, emiri kucakla, avuç aç, para iste.

Bu mu dış politika?

Faizi bir indir, bir bindir, bir rekabetçi kur de, kuru yükselt, bir kuru düşür. Bilmem enflasyonu böyle düşüreceğim de.

Bu mu ekonomi politikası? Yazık bu ülkeye ya!

Ve ne yapıyorlar?

Bütün bunların üzerini şu anda dış politikadaki birkaç başlıkla ve oradaki gelişmelerle bir propaganda aygıtıyla bastırmaya, örtmeye çalışıyorlar.

Ve millete diyorlar ki: "Bakın, dışarıda düşman çok, siz açlığa, fakirliğe mahkûm olacaksınız." diyorlar.

"Açlığa, fakirliğe razı olun çünkü biz ülkeyi korumakla, savunmakla meşgulüz." diyorlar.

Külahımıza anlatın, külahımıza ya!

Bu, böyle politika mı olur?

Arkadaş, senin görevin hem bu ülkeyi düşmanlar karşısında savunmak, sapasağlam bir dış politikayı uygulamak, hem de bu ülkenin refahını, mutluluğunu artırmak.

Her ikisini de yapacaksın.

Öyle ikisinden birini seç, beka mı, refah mı? Öyle bir şey yok.

Biz inşallah göreceksiniz, hem bu ülkenin bekasını koruyacağız, sağlayacağız, hem de bu milletin refahını, mutluluğunu artıracacağız. Bu mümkün.

İki kötünden birisini seçmek zorunda değil ki bu millet.

Geldiğimiz noktaya bakın arkadaşlar:

Şu anda Türkiye çok pahalı bir üretim merkezi haline geldi.

Bu şartlarda sanayicimizin ayakta kalması çok zor olacak. Teker teker fabrikalar kapanmaya devam edecek.

Üretim duruyor.

İstihdam azalıyor.

MÜSİAD Başkanı bile çıktı, artık onlar da dayanamıyor herhalde.

Diyor ki;

“Sıkı para politikasıyla sonuç alınacak aşamayı geçtik. Sorunlar kronikleşti.”
Diyor.

Geçen hafta da söyledim:

İktidarın 2023 seçimlerinden bu yana yaptığı; sadece faizi artırmak, vergileri artırmak, cezaları artırmak ve ücretleri bastırmaktan ibaret.

Ortada ekonomi politikası diye bir şey yok.

Geçtiğimiz hafta bakın Merkez Bankası açıkladı:

2025 yılında cari açık 10 Milyar Dolardan 25 Milyar Dolara çıktı.

Yine 2025'te finans hesabı açığı 21 Milyar Dolardan 42 Milyar Dolara çıktı.

Bu ne demek, biliyor musunuz? Özetle ne demek?

Aldığımız mal sattığımızdan çok daha hızlı artıyor demek. Türkiye'den çıkan sermaye, gelen sermayeden çok daha fazla artıyor demek.

Yani bizim kendi yatırımcımız yurt dışında artık o kadar çok yatırım yapıyor ki Türkiye'ye gelen yatırımdan daha fazla o rakam, eskiden Türkiye yatırım alan bir ülkeydi. Şimdi gelen yatırımdan çok daha fazlası dışarıya gidiyor.

Ülkemizden harıl harıl sermaye kaışı yaşanıyor şu anda.

Bizim sermayedarımız kendi birikimini, kendi imkânlarını, kendi tecrübesini başka ülkelerde yatırım yapmak için kullanıyor, başka ülkelerin insanlarına istihdam sağlıyor.

Niye?

Güvenmedikleri için.

Niye?

Ekonomik dengeler altüst olduğu için, hukuk, adalet olmadığı için.

İnanın, Türkiye'de sermaye sahibi çok kişiyle görüşüyoruz.

Hepsindeki korku şu: Acaba bir gün sabahın altısında benim de kapım çalınır mı? Acaba gün gelir benim de mallarım şu ya da bu gerekçeyle TMSF'ye gider mi?

TMSF daha dava süreci, iddianame devam ederken benim mallarımı satmaya başlar mı hemen apar topar?

İş sahibi, sermaye sahiplerinin bu korkusu varken siz bu ekonomiyi düzeltemezsiniz.

Bu ülkede yatırımı artıramazsınız, bu ülkede istihdamı artıramazsınız.

Ağzınızla kuş tutsanız bu ülkenin ekonomisini düzeltemezsiniz.

Hep diyoruz ya, ne kadar adalet, o kadar ekonomi.

Ne kadar hukuk, o kadar ekonomi.

Bu ülkenin ekonomisi, değerli arkadaşlar, ancak hukukla, adaletle düzelir.

Ehliyetli, liyakatli, dürüst kadrolarla düzelir...

Ve bu kadrolar Türkiye'de var ya!

Bakın, ben sadece bugün şu salona bakıyorum.

Bu salondan, bu ülkeyi bunlardan çok daha iyi yönetecek en az 50 tane ben bakan çıkarırım bu salondan ya.

Şöyle bakın, birbirinize bakın. Bir de mevcut yönetim kadrosuna bakın.

Yazıklar olsun.

Var içlerinde, az da olsa var.

Gayret eden, dürüst çalışmaya çalışan, hani bir şeyler yapmaya çalışan, iş bilenler var ama çok az, çok az.

Ağırlık çok zayıf kadrolar.

Dürüst olmayan, ehil olmayan kadrolar.

Gerçekten bakın, bu salondan, şu andakilerden işini çok daha iyi yapacak kadrolar var. Çıkar.

Yapamaz mı arkadaşlar?

Çıkmaz mı? Çıkar.

İşte onun için hep söylüyoruz, çözüm burada diyoruz.

Çözüm bu birlikte, beraberlikte diyoruz.

Hiç kimse umutsuzluğa kapılmasın arkadaşlar.

Bu ülke daha önce de zor dönemlerden geçti.

Biz, doğru politikalarla, dürüst kadrolarla her alanda başarılar sağladık.

Enflasyondan bahsedip duruyoruz, değil mi? En önemli sorun ekonomide. Tek haneye indirdik, 10 yıl tek hanede tuttuk.

Üretimi artırdık, ihracatı katlaya katlaya artırdık. Öyle %3-5 artırdık diye basın toplantısı yapıyorlar. "Müşde! İhracat %3 arttı."

Ya her sene katlaya katlaya arttı bu ihracat bu ülkede zamanında.

Paramıza itibar kazandırdık.

Ve en önemlisi de büyümenin nimetlerini geniş kitlelere yaydık.

Hani 18 bin dolar diyorlar ya, hesap basit. 18 bin doları çarp, böl; kişi başına düşen milli gelir.

Peki, bu milli gelir acaba hangi kişilerin başına düşüyor da bizim emeklimizin başına düşmüyor, asgari ücretlimizin başına düşmüyor?

Evet, bu 18 bin dolar milli gelir belli ki menfaat şebekesinin başına düşüyor ama halkımızın gayri ekseriyetinin başına düşmüyor.

Hiç endişeniz olmasın.

Yaptık. Yine yaparız.

Daha iyisini yaparız.

Çünkü biz adalete inanıyoruz, istişareyle yönetmeye inanıyoruz ve sağlam, dürüst kadrolara inanıyoruz.

Kurumları yeniden güçlendireceğiz.

Kural bazlı yönetimi, kamunun her alanında hâkim kılacağız.

Ve enflasyonu yeniden inşallah tek haneye indireceğiz.

Ramazanların bereketini tüm milletimize yayacağız.

Bu söylediklerim arkadaşlar sadece bir temenniden ibaret değil.

Bu söylediklerim; bilgili, tecrübeli kadrolara ve doğru politikalara ortaya konan bir kararlılıktır.

Biz kararlıyız evelallah.

Değerli Arkadaşlar,

Devlet yönetmek, kurdele kesmekten ibaret değildir.

Devlet yönetmek, riskleri öngörmektir.

Devlet yönetmek, kamu kaynağını akıllıca kullanmaktır.

Devlet yönetmek, iş güvenliğini önceleyerek sektörlere yön vermektir.

Ne yazık ki pazartesi günü Zonguldak'ta bir maden ocağında meydana gelen göçükte iki işçimizi daha kaybettik, bir işçimiz yaralı olarak kurtarıldı.

Hayatını kaybeden madenci kardeşlerimize Allah'tan rahmet diliyorum.

Ailelerine sabır, yakınlarına başsağlığı diliyorum.

Yaralı kardeşimize de acil şifalar diliyorum.

Madencilik gibi yüksek riskli bir alanda en küçük ihmalin bile bedeli ağır olur.

Onun için çok çok dikkat etmek zorundayız.

Ve her alanda olduğu gibi madencilikte de başka afet alanlarında da bu kazaların ardından aynı cümleleri maalesef kuruyoruz.

Neden her seferinde “Bu nasıl oldu?” diyoruz? Ne oldu?

Türkiye'nin kaynakları var. Bu ülkenin işini iyi bilen mühendisleri var. Tecrübeli kamu görevlileri var.

Ama sorun, kuralların duruma göre esnetilmesi.

Sorun, denetimin düzgün yapılmaması, yapılamaması, denetimin bağımsız işlememesi.

Sorun, denetimin bağımsız olmaması.

Sorun, kurallı, bilim temelli, şeffaf ve hesap verebilir bir yönetim anlayışının olmaması.

Oysa devlet yönetimi; önceden düşünmeyi, en kötü ihtimale göre hazırlık yapmayı ve sorumluluğu bilmeyi gerektirir.

İhmal varsa bir an önce ortaya çıkarılmasını, tüm sürecin şeffaf biçimde araştırılmasını ve sorumluların hesap vermesini istiyoruz.

Çünkü bu ülkenin insanı aynı acıları tekrar tekrar yaşamayı hak etmiyor.

Değerli Arkadaşlar,

Geçtiğimiz hafta Meclis Genel Kurulu'nda yaşanan kavga görüntülerini inanın hep beraber hicap duyarak izledik.

Meclis, milletin evidir, milletin kürsüsüdür;

Millet iradesinin tecelligâhıdır.

Burada yumruklar değil, sözler konuşmalıdır.

Burada öfke değil, akıl selim hâkim olmalıdır.

Siyaset bazen sert olabilir. Eleştiriler ağır olabilir.

Ama bağırma, çağırma, fiziki müdahale, itiş kakış, yumruklar, tekmeler...

Bunlar demokratik olgunlukla bağdaşmaz.

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin çatısı altında, o genel kurul salonunda vekillerin birbirine tekme attığı, yumruklaştığı bir ülkede siz toplumda şiddeti nasıl azaltacaksınız?

Toplumsal şiddetle nasıl mücadele edeceksiniz?

Nasıl dönüp vatandaşlarınıza "Ya yapmayın, etmeyin, sorunlarınızı konuşarak çözün." diye tavsiye edeceksiniz?

Türkiye böyle berbat bir manzarayı hak etmiyor arkadaşlar.

Açık konuşayım:

Bakın, bu tablo gerçekten Türkiye'de siyasetin ne kadar farklı bir noktaya geldiğini bizlere gösteriyor.

Ve bu tablo, hem iktidarın, hem de ana muhalefetin sorumluluğudur.

Bakıyorsunuz kürsüyü işgal edenler kim?

İşgal edenlere karşı saldıranlar kim?

Saldırıya saldırıyla cevap verenler kim?

Yıllardır gerilim üzerinden siyaset yapanlar, “biz-onlar” ayırımına tutuşanlar toplumu da Meclis'i de zehirliyorlar arkadaşlar.

Millet sizlerden kavga değil, akli selim bekliyor.

Sizden çözüm bekliyor; çözüm!

Memleketin hayrına ne üretiyorsunuz onu söyleyin ya.

Kavgada değil, yumrukta değil, çözümde yarışın.

Biriniz ana muhalefetsiniz, biriniz iktidarsınız.

Bu ülkenin sorunlarını nasıl çözeceğinizde yarışın.

Böyle mi yöneteceksiniz Türkiye'yi?

Kürsüyü işgal ederek, işgal edenlere yumrukla cevap vererek mi ülkenin sorunlarını çözeceksiniz?

Siyaset öyle bir noktaya savruldu ki, sanki bu ülke iki renkten ibaret.

Ya o taraf, ya bu taraf...

Ya siyah, ya beyaz...

Ya bendensin, ya onlardan...

Oysa Türkiye; farklı düşünen ama aynı sofrada buluşabilen ailelerin ülkesidir.

Farklı kanaatlere sahip olan, ama aynı kibleye yönelen insanların ülkesidir.

Şu anda bu milleti iki kutba ayırıp, birbirine kırdırmak isteyen bir anlayış var.

Kavgadan her iki taraf da kazanıyor ha!

Gerilim olsun, kavga olsun, bu tarafı ben toplayayım, öbür tarafı ben toplayayım.

Birisi iktidarda, birisi muhalefette tekel olmak istiyor.

Siyaset zeminini daraltıp, çok sesliliği bastırmak isteyen bir anlayış var bu ülkede.

Gerçekten biz bu tabloya razı değiliz.

Çünkü biliyoruz ki; bu milletin feraseti iki tercihten ibaret değildir.

Bu millet, irfan sahibidir.

Bu millet, hakkı da hakkaniyeti de bilir.

Biz gerçek adaleti, tam demokrasiyi hâkim kılmaya talibiz.

Biz, ahlakı, siyasetin merkezine koymaya talibiz.

Çünkü bizim siyaset anlayışımızda iktidar bir ganimet değildir;

İktidar, aziz milletimizin emanetidir.

Biz yola çıkarken şunu söyledik: Doğruya doğru, yanlışla yanlış diyeceğiz dedik.

Ama yanlışın nasıl düzeltileceğini de söyleyeceğiz dedik.

Çünkü bizim ölçümüz kişiler değil, bizim ölçümüz ilkelerdir, değerlerdir.

İnanıyoruz ki; samimiyetle, sabırla, gayretle ve duayla bu ülke yeniden ayağa kalkacaktır.

Hem de çok hızlı ayağa kalkacaktır.

Biz milletimizin gönül kapılarını çalmaya, helalleşmeye, kucaklaşmaya;

Kırmadan, dökmeden yol yürümeye talibiz.

Allah'ın izniyle Türkiye'yi yeniden huzurun, adaletin ve bereketin ülkesi yapacağız.

Yeter ki çok çalışalım; ama dosdoğru çalışalım; Doğru bildiğimiz yoldan şaşmayalım.

Yeter ki, birlik ve beraberlik içinde olalım.

Tüm bu düşüncelerle sözlerime son verirken, bir kez daha Mübarek Ramazan Ayının gönüllerimize sükûnet getirmesini Allah'tan niyaz ediyorum.

Sağ olun, var olun!

Allah'a emanet olun.